

UNIVERSITATEA "ALEXANDRU IOAN CUZA" DIN IAȘI
Școala Doctorală de Studii Filologice

La data de 26. 09. 2017, ora 9, în sala III.15 doamna Aliz Marosvölgyi (căs. Farkas) va susține, în ședință publică, teza de doctorat cu titlul “William Faulkner, *The Sound and the Fury*: Textual Representation of Human Behavior in Benjy’s Section”, în vederea obținerii titlului științific de doctor în domeniul Filologie.

Comisia de doctorat are următoarea componență:

Președinte

Conf. univ. dr. Ioan LIHACIU, Universitatea
„Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Conducător științific

Prof. univ. dr. Rodica DIMITRIU, Universitatea
„Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Referenți

Prof. univ. dr. Virgil STANCIU, Universitatea „Babeș-
Bolyai” din Cluj Napoca

Prof. univ. dr. Remus BEJAN, Universitatea „Ovidius”
din Constanța

Prof. univ. dr. Ștefan COLIBABA, Universitatea
„Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
Facultatea de Litere
Școala Doctorală de Studii Filologice

**William Faulkner, *The Sound and the Fury*:
Textual Representation of Human Behavior
in Benjy’s Section**

**(William Faulkner, *Zgomotul și furia*:
Reprezentarea textuală a comportamentului
uman în secțiunea lui Benjy)**

Rezumatul tezei de doctorat

Coordonator științific:

Prof. univ. dr. **Rodica Dimitriu**

Doctorand:

Aliz Marosvölgyi (căs. Farkas)

2017

Table of Contents

Introduction

Chapter I: Theoretical Premises: Reader-Response Criticism and Discourse Analysis as Possible Tools in Interpreting Benjy's Section in *The Sound and the Fury*

1. Introduction
2. Changing focus in literary theory: from the author and his text to the reader
3. Reader-response theories: main claims, directions, representatives
 - 3.1. *Jonathan Culler, a predecessor*
 - 3.2. *Hans Robert Jauss: literary history as the history of reception*
 - 3.3. *Wolfgang Iser: "meaning" is encoded in the text*
 - 3.4. *Stanley Fish: "meaning" is in the mind of the reader*
 - 3.5. *Psychoanalytical criticism*
 - 3.5.1. *Classical Freudian criticism: id-psychology*
 - 3.5.2. *Post-Freudian criticism: ego-psychology*
 - 3.5.2.1. *Norman Holland: reading as psychological regression*
 - 3.5.2.2. *David Bleich's Subjective Criticism*
4. Methods of textual analysis: linguistics-oriented approaches to literature
 - 4.1. *Systemic Functional Linguistics (SFL)*
 - 4.2. *Text Linguistics (TL) and Discourse Analysis (DA)*
 - 4.3. *Conversation Analysis (CA)*
 - 4.4. *Linguistic Criticism*
 - 4.5. *Discourse Stylistics*
5. Conclusions

Chapter II: Significant Landmarks in the International Reception of William Faulkner's *The Sound and the Fury*

- 1. Introduction**
- 2. The genesis of *The Sound and the Fury***
- 3. Main receptive instances**
 - 3.1. Landmarks in Faulkner's American reception**
 - 3.1.1. *Early reviews*
 - 3.1.1.1. *The tragic theme of the novel*
 - 3.1.1.2. *Reader attitudes and the act of reading*
 - 3.1.2. *Faulkner's supplementary material on the novel: Appendix, prefaces, and retrospective comments*
 - 3.1.3. *Later criticism: from the 1930's to the 1980's*
 - 3.1.4. *More recent developments in Faulkner criticism*
 - 3.2. Landmarks in Faulkner's Romanian reception**
 - 3.2.1. *Faulkner's criticism in the 1960's*
 - 3.2.2. *The reception of the Romanian translation*
 - 3.2.3. *Later criticism*
 - 3.2.4. *Digital genres for expressing reading experience: blog posts and comments*
- 4. Conclusions**

Chapter III: Benjy, the Narrator of Section 1

- 1. Introduction**
- 2. The "fool" – social and narratological considerations**
 - 2.1. *The social role of the fool*
 - 2.2. *Disability as narratological necessity*
 - 2.3. *The role of the fool in literary works as conceived by Bakhtin*
- 3. Benjy, the "idiot" as portrayed by himself, the author, and the literary critics**

- 3.1. *Benjy and the Bakhtinian fool: similarities and differences*
- 3.2. *Benjy's status within the Compson family as revealed in his own narrative*
- 3.3. *Faulkner's retrospective comments concerning Benjy's idiocy*
- 3.4. *The impact of Faulkner's comments on literary criticism written on Benjy*
- 4. **Benjy's disability**
 - 4.1. *Benjy: a clinical case*
 - 4.1.1. *Mental atrophy*
 - 4.1.2. *A broad diagnosis: neurodevelopmental disorder*
 - 4.1.3. *A more specific diagnosis: autism*
 - 4.1.3.1. *Benjy's verbal behavior relatable to autism*
 - 4.1.3.2. *Non-verbal autistic behavior in Benjy*
 - 4.2. *Benjy: a literary case*
- 5. **Benjy's stream of consciousness**
 - 5.1. *The language of Benjy's consciousness*
 - 5.1.1. *Benjy's vocabulary*
 - 5.1.2. *Benjy's syntax*
 - 5.1.3. *Benjy's figures of speech*
 - 5.1.3.1. *Similes*
 - 5.1.3.2. *Epithets*
 - 5.1.3.3. *Synesthesia*
 - 5.1.3.4. *Personification*
- 6. **Conclusions**

Chapter IV: Cohesive Devices in Benjy's Narrative

- 1. **Introduction**
 - 1.1. *Story and discourse in Benjy's section*
 - 1.2. *The concepts of coherence and cohesion*
 - 1.3. *Method of analysis*
- 2. **Cohesive devices linking the textual fragments**
 - 2.1. *Discussion*
 - 2.2. *Findings*

3. Cohesive devices linking the time levels
 - 3.1. *The Present*
 - 3.2. *Damuddy's Death*
 - 3.3. *The Name-Changing*
 - 3.4. *Caddy's Wedding*
 - 3.5. *Mr. Compson's Death*
 - 3.6. *Shorter Units*
4. Conclusions

Chapter V: Textual Representations of Alcoholism – Induced Behavior in Benjy's Section

1. Introduction
2. Two forms of novelistic heteroglossia: narratorial-authorial double-voicedness and the language of the characters
3. Identifying alcohol-related behaviors, attitudes, and emotions
4. Method of analysis
5. Discussion
 - 5.1. *Drinking behavior*
 - 5.2. *The rule of silence*
 - 5.3. *The struggle for power and control*
 - 5.4. *Violence*
 - 5.5. *Hypochondria*
 - 5.6. *Paranoia*
 - 5.7. *Shame*
6. Conclusions

Chapter VI: Characterization in Benjy's Soliloquy

1. Introduction
2. Identifying characterization devices in Benjy's section
 - 2.1. *Explicit clues of textual characterization*
 - 2.1.1. *Physical description*
 - 2.1.2. *Emotion talk*
 - 2.2. *Implicit clues of textual characterization*

2.2.1. *Benjy's use of the first person plural pronoun "we"*

2.2.2. *The illocutionary force of character utterances addressed to Benjy*

2.3. *Characterization through conversations*

2.3.1. *Method of analysis*

2.3.1.1. *Conversation analysis*

2.3.1.2. *Two simultaneous games in human communication: conversation games and behavior games*

2.3.2. *Results*

2.3.2.1. *Mrs. Compson and Uncle Maury*

2.3.2.2. *Mrs. Compson and Jason*

2.3.2.3. *Mr. and Mrs. Compson*

2.3.2.4. *Quentin and Jason*

3. Conclusions

Final Conclusions

References

Appendix

Teza de față constituie rezultatul unei cercetări filologice motivate de un interes personal față de romanul *Zgomotul și furia* de William Faulkner. Prima mea întâlnire cu Benjy, naratorul primei secțiuni a fost o experiență a extremelor: pe de o parte, am fost foarte impresionată de forța expresivă a limbajului folosit de narator, pe de altă parte am fost emoționată de experiențele relatate de acesta. După ce am parcurs monologul interior al lui Quentin și am fost amuzată de temperamentul coleric și de sarcasmul lui Jason sau m-am cufundat în stilul plin de descrieri detaliate al ultimei părți, m-am reîntors la Benjy.

Modul în care Benjy percepe lumea îl afectează pe cititor în planul subconștientului, ceea ce înseamnă că efectul este cu atât mai durabil. La o jumătate de secol după întâlnirea sa cu romanul lui Faulkner, scriitorul japonez Takehiko Fukunaga și-a adus aminte de fascinația provocată de lectura versiunii franceze a acestuia, la sfârșitul anilor 1930: „Îmi aduc aminte (...) de prima parte a romanului *Zgomotul și furia* care m-a impresionat foarte tare chiar dacă nu-mi dădeam seama.” (McHaney 1985: 182)

Criticul japonez Otohiko Kagawa, care l-a citit pe Faulkner ca student după cel de-al doilea război mondial, tot pe naratorul Benjy îl scoate în evidență ca principală sursă a experienței sale estetice: „Am uitat care a fost prima carte pe care am citit-o, dar chiar și astăzi am o impresie intensă provocată de *Zgomotul și furia*. Reprezentarea conștiinței unui idiot în primul capitol m-a impresionat în mod deosebit. Reprezentarea repetitivă și concretă m-a fascinat.” (ibid. 193)

Critica literară identifică două particularități ale narațiunii lui Benjy, ca principale surse ale expresivității sale. Una dintre ele este caracterul fragmentar care creează impresia de incoerență și dispersare. Cealaltă particularitate constă în modul de reprezentare factuală și imagistică. Există ceva tulburător în modul în care Benjy îi reflectă pe cei din jurul său, după cum tulburătoare este și propria sa reflexie din ochii acestor oameni. Cu limbajul său rudimentar, Benjy reușește să redea subtilități psihologice care ar dispărea dacă stilul ar fi mai sofisticat. Însă pentru ca toate aceste sensuri să fie realizate este necesară participarea activă a cititorului în procesul de construire a sensului.

Obiectivele principale ale acestei teze sunt de a identifica mijloacele și tehnicile lingvistice prin care comportamentul uman este textualizat în secțiunea lui Benjy și de a găsi elemente de teorie literară capabile să explice distanța creată între ceea ce este formulat explicit în text și interpretarea textului de către cititor. Cercetarea de față are, așadar, un scop dublu: pe de o parte, ea vizează explorarea mecanismului psihologic și a proceselor cognitive implicate în experiența lecturii în general și a lecturii textelor literare în mod particular; pe de altă parte, ea este menită să identifice și să descrie cele mai pregnante caracteristici lingvistice și discursive ale narațiunii lui Benjy, stabilind unele corespondențe dintre aceasta și răspunsul probabil al cititorului.

Capitolul I introduce fundalul teoretic al tezei prin discutarea direcțiilor din critica literară orientate spre receptor (Reader-response criticism), precum și unele abordări textuale în analiza textului literar preluate din domeniul lingvisticii și al sociologiei (de exemplu: lingvistica textului, analiza discursului) sau abordări special concepute pentru critica literară (critica lingvistică, stilistica discursului).

Printre teoreticienii literaturii care recunosc rolul cititorului în construirea sensului se numără și doi reprezentanți proeminenți ai Școlii de estetică a receptării de la Konstanz, ale căror contribuții sunt discutate pe larg în capitol. Noțiunile de *orizont de așteptare* și *distanță estetică* ale lui Hans Robert Jauss (1982) sunt prezentate având în vedere relevanța lor în examinarea schimbărilor survenite de-a lungul istoriei receptării romanului *Zgomotul și furia*. La rândul său, Wolfgang Iser (1978), prin noțiunile de *cititor implicit* (cititorul înscris în text), *elemente nedeterminate* („spatii libere” în textul literar care invită cititorul să contribuie cu propria interpretare) și *perspectiva mobilă* asumată de către cititor în timpul mișcării sale continue înainte, încercând să anticipeze evenimentele care urmează și înapoi, invocându-le pe cele deja cunoscute, ne aduce mai aproape de înțelegerea naturii experienței literare.

În afară de cei doi teoreticieni germani, contribuțiile aduse de teoreticienii americani din cadrul direcției menționate sunt, de asemenea, trecute în revistă. Pasul îndrăzneț făcut de Stanley Fish (1980) de a transfera sensul din textul obiectiv la cititorul subiectiv și noțiunea de *comunități interpretative* pe care o introduce evidențiază

dimensiunea socială a procesului de construire a sensului, oferind explicații plauzibile pentru câteva aspecte ale experienței de lectură. Norman Holland (1968, 1975) și David Bleich (1978) sunt adepți ai tradiției psihanalitice freudiene, trecând de la psihologia *id*-ului la psihologia *ego*-ului. Conceptualizarea, de către Holland, a experienței de lectură ca regresie infantilă ce estompează granițele dintre sine și non-sine și intuițiile acestuia cu privire la efectul provocat de eliminarea succesiunii logice a evenimentelor din narațiune, ne ajută să înțelegem mai bine impactul psihologic al monologului lui Benjy. Modelul de interpretare bazat pe procesele de simbolizare și resimbolizare propus de Bleich ne sugerează că nu există un mesaj anume codificat în text, menit să fie descifrat de către cititor; dimpotrivă, orice sens este construit prin parcurgerea celor două faze de simbolizare (reacție spontană, instantanee față de textul literar) urmată de resimbolizare (actul conștient de interpretare).

Partea a doua a capitolului prezintă și câteva metode de analiză a textului (cum ar fi lingvistica textului și analiza discursului), având drept punct de plecare lingvistica funcțională (Halliday 1976/ 2014), care urmăresc o abordare interdisciplinară a studiilor literare și lingvistice cu scopul de a dezvolta instrumente eficiente de interpretare a textului. Majoritatea acestor metode au fost deja adaptate la caracteristicile ficțiunii literare, oferind perspective noi pentru critica literară în ceea ce privește aspectele textuale ale comunicării literare. Adepții lingvisticii textului sunt considerați a fi formalisti care postulează limba ca fenomen mental, în timp ce adepții

analizei discursului sunt considerați a fi funcționaliști interesați de aspectele sociale ale limbii. Dar teoreticieni precum Deborah Schiffrin (1994) contopesc cele două abordări sub denumirea de Analiza Discursului, considerând lingvistica textului ca pe o abordare posibilă în cadrul mai larg al analizei discursului.

Întrucât o mare parte din narațiunea lui Benjy constă din reproducerea cuvânt cu cuvânt a unor conversații purtate, în prezența sa, de către alte personaje, consider că și analiza conversației poate fi aplicată cu succes la această parte a romanului. Adepții analizei conversației caută tipare recurente și evaluează deviațiile, comparând conversațiile cu un corpus de limbă vorbită reprezentativă pentru ceea ce înseamnă o conversație normală. (Burton 1982: 96-7) Deși Analiza Conversației a fost concepută pentru situații reale, ea este aplicată în mod eficient și la conversațiile din textele literare.

Propunând o abordare lingvistică a textelor literare, Roger Fowler (1971, 1977, 1986) ridică probleme legate de modul în care limbajul literar - și în special limbajul romanelor - acționează asupra cititorului. Problema a fost discutată și în cadrul direcțiilor orientate spre cititor (Reader-response criticism), dar de această dată perspectiva este cea a experienței de lectură prin intermediul textului literar. Stilisticienii discursului subliniază, la rândul lor, rolul crucial al cititorului în procesul construirii sensului.

Deși îmbinarea criticii orientate spre cititor cu abordările lingvistice ale textului literar poate dezvălui aspecte importante ale comunicării literare, concluzia noastră este

că, totuși, subiectivitatea analistului nu poate fi eliminată în totalitate din cadrul analizelor.

Pentru a ajunge la o mai bună înțelegere a cauzelor pentru care narațiunea lui Benjy a provocat reacții atât de diverse, câteodată contradictorii, în rândul cititorilor, în **Capitolul al doilea** am investigat istoria receptării romanului *Zgomotul și furia*, concentrându-ne în mod special asupra a două momente foarte diferite din punct de vedere istoric și geografic: receptarea de către cititorii americani (imediat) după publicare, în 1929 și de către cititorii români după apariția traducerii în 1971.

Selecția elaborată vizează recenziile și studiile critice timpurii apărute în S.U.A., pornind de la convingerea că opiniile și reacțiile exprimate imediat sau la scurt timp după prima publicare a unei opere literare reflectă într-un mod mai autentic efectul ei asupra cititorilor, iar opiniile apărute mai târziu sunt influențate în mod inevitabil de alte voci critice ivite între timp.

În încercarea de a dobândi o imagine de ansamblu asupra receptării romanului în America ne-am bazat pe o serie de lucrări care reproduc în întregime sau parțial recenziile apărute după publicarea romanului: M. Inge *William Faulkner: The Contemporary Reviews* (1995), Nicholas A. Fagnoli, Michael Golay și Robert W. Hamblin *William Faulkner: A Literary Reference to His Life and Work* (2008), O. B. Emerson *Faulkner's Early Literary Reputation in America* (1984), John Bassett *William Faulkner: An Annotated Checklist of Criticism* (1972) și *William Faulkner: The Critical Heritage* (1975).

Cu privire la subiectele recenziilor se disting două mari categorii: unele se concentrează asupra semnificației locale și universale a tragediei familiei Compson, precum și asupra interpretărilor morale, în timp ce altele ridică probleme legate de inteligibilitatea textului și de atitudinea cititorilor. Pentru discuția de față am grupat recenziile potrivit acestor teme importante.

Analizele dedicate receptării romanului în România surprind momente importante ale criticii literare despre Faulkner din perioada care a precedat traducerea romanului *Zgomotul și furia*, câteva reacții din partea criticilor literari după apariția traducerii în limba română, precum și evoluția ulterioară a receptării autorului american în țara noastră. Activitatea de documentare a inclus edițiile din anul 1971 ale următoarelor periodice: *Amfiteatru*, *Convorbiri literare*, *România literară*, *Steaua*, *Viața românească*, și diferite ediții ale revistelor *Cronica*, *Revista bibliotecilor*, *Ramuri*, și *Secolul 20*. În afară de revistele menționate, am parcurs eseuri și studii scrise despre Faulkner, în special despre romanul *Zgomotul și furia*, publicate în diferite volume, precum și prefețe și postfețe semnate de către critici literari români, apărute în ediții mai recente.

Materialul selectat este analizat în ordinea cronologică a publicării, astfel încât schimbările în receptarea romanului pe parcursul timpului să poată fi urmărite mai ușor.

În perioadele analizate, criticii literari au formulat observații deosebit de pertinente cu privire la modul în care narațiunea lui Benjy inițiază și susține un dialog cu

cititorii romanului. Sugestivitate, fragmentație, juxtapunere a evenimentelor prezente și trecute, asociații surprinzătoare, symbolism, recurgerea la propoziții eliptice, dar și ambiguitate precum și recurgerea la strategia amânării dezvăluirii informației au fost identificate ca tehnici narrative care asigură calitatea dialogică a acestei părți.

Unii criticii consideră că efectul estetic unic al narațiunii este provocat de încărcătura psihologică intensă, care se manifestă atât în conținut cât și în viziune. Adoptând o poziție freudiană, Maxwell Geismar (1942) menționează prioritatea acordată de romancierul american experiențelor din copilărie și capacitatea sa excepțională de a pune în valoare aceste experiențe primordiale.

La rândul său, Olga W. Vickery invocă subconștientul în justificarea preferinței lui Faulkner de a atribui femeilor, copiilor și persoanelor cu dizabilități mintale calitatea de naratori. Ea argumentează că Faulkner folosește astfel de naratori pentru că la ei se manifestă cel mai bine subconștientul și faza preverbală de care scriitorul este atât de interesat (1964: 273).

Studiile criticilor literari americani și ale celor români diferă asupra a cel puțin unui aspect (semnificativ). Criticii români pe care i-am consultat nu au incriminat niciodată caracterul fragmentar al secțiunii lui Benjy, în timp ce exegeții americani, care au efectuat lecturi sincronice („timpurii”) ale acestui monolog și-au manifestat în repetate rânduri iritarea în legătură cu acest aspect. Pe de altă parte, criticii literari au încercat să explice efectul estetic al tehnicii lui Faulkner, în scopul de

a facilita actul interpretativ al cititorilor. În același timp, după cum reiese din analizele noastre efectuate pe articolele de blog și comentariile online, mulți cititori contemporani încă mai sunt luați prin surprindere și se simt frustrați de caracterul fragmentar și de ambiguitatea secțiunii lui Benjy în ciuda ipotezei lui Hans Robert Jauss (1982), potrivit căreia toate inovațiile din operele literare se încadrează treptat în orizontul de așteptare al publicului cititor. Se pare că optzeci de ani nu au fost de ajuns ca incertitudinea sensului și ambiguitatea intenționată să devină parte a orizontului de așteptare.

Felul în care Benjy- naratorul a fost perceput de către publicul cititor s-a transformat, totuși, considerabil pe parcursul deceniilor de receptare. Mulți dintre cititorii timpurii l-au considerat pe Benjy drept cauză principală a incoerenței primei secțiuni a romanului, și în acest fel, el a devenit curând fie personificarea artei povestirii, fie „șapal ispășitor” care ruinează experiența de lectură a cititorilor. Comentariile retrospective făcute de Faulkner despre narator au influențat puternic critica literară scrisă începând cu anii 1950 făcând ca acesta să fie caracterizat în termenii sugerați de către autor.

Se pare că cititorii recenți ai romanului sunt mai puțin dispuși să se mulțumească cu retorica simplistă care a înconjurat figura lui Benjy timp de mai multe decenii. Astăzi, ei îl consideră a fi un amestec de entități diferite, câteodată incongruente. Faulkner avea nevoie de un narator care să fie suficient de vârstnic pentru a putea experimenta în mod direct evenimentele narate, dar care să poată, în același timp, reda aceste experiențe în toată

plenitudinea lor senzorială și cu cunoștința obscură a copiilor despre viață și moarte (cf. Howe 1975: 158). În acest scop, el recurge la ceea ce Bérubé numește „cronotopul dizabilității intelectuale ” (2016: 83) creând acest personaj incomod de sincer numit Benjy, care este înainte de toate un nebun arhetipal cu o misiune literară de îndeplinit, înzestrat cu o viziune inocentă și cu limbajul expresiv al unui copil.

Capitolul III este dedicat personajului și naratorului Benjy, modului în care acesta a fost conceput de către autor și perceput de critici literari, lingviști și psihologi, dar și de către celelalte personaje din roman. Statutul de „idiot” al lui Benjy este discutat în contextul mai larg al semnificației arhetipului nebunului cu referiri la articolul lui Orrin E. Klapp intitulat “The Fool as a Social Type” (1949) pentru aspectele sociologice privind nebunia, la eseuul lui Mihail Bahtin “Forms of Time and Chronotope in the Novel” (1981) pentru rolul special al nebunului în roman, cât și la cartea lui David T. Mitchell și Sharon L. Snyder *Narrative Prosthesis: Disability and the Dependencies of Discourse* (2008) pentru considerentele naratologice ale motivului dizabilității. Pe lângă discutarea relevanței acestor opere teoretice în descifrarea lui Benjy, avem în vedere și comentariile retrospective ale lui Faulkner la adresa personajului, cu multiple reverberații în critica literară și în literatura de specialitate, preocupată de starea clinică a acestui narator, de nivelul conștiinței sale intelectuale și de idiosincraziile sale lingvistice.

Discuția noastră cu privire la starea mintală a lui Benjy se bazează pe următoarele studii: Olga W. Vickery "The

Sound and the Fury: A Study in Perspective", Sara McLaughlin "Faulkner's Faux Pas: Referring to Benjamin Compson as an Idiot" (1987), Ted Roggenbuck "The way he looked said hush": Benjy's mental atrophy in *The Sound and the Fury*" (2005), și Patrick S.J. Samway și Gentry Silver "In 'The Sound and the Fury', Benjy Compson is Most Likely Autistic" (2010). Întrucât limbajul lui Benjy nu a fost până acum analizat în mod sistematic, luăm în discuție o serie de lucrări care se ocupă de aspecte diferite ale limbajului său: Irena Kaluža *The Functioning of Sentence Structure in the Stream-of-Consciousness Technique of William Faulkner's "The Sound and the Fury"* (1970) pentru probleme legate de sintaxă, studiile lui Moffitt L. Cecil "A Rhetoric for Benjy" (1970) și Robert A. Martin "The Words of *The Sound and the Fury*" (1999) privind vocabularul lui Benjy's, Roger Fowler *Linguistic Criticism* (1986) și Rupert Read *Applying Wittgenstein* (2007) pentru discutarea anumitor figuri de stil, precum și analiza amplă a anumitor pasaje din narațiunea lui Benjy din perspectivă psiholingvistică a lui Ineke Bockting în *Character and Personality in the Novels of William Faulkner: A Study in Psycholinguistics* (1995).

Contribuția noastră personală la dezvoltarea acestui capitol constă în examinarea evidențelor textuale din secțiunea lui Benjy și compararea interpretărilor noastre cu cele ale criticilor literari, precum și în analiza și interpretarea anumitor caracteristici ale narațiunii ce nu au fost discutate în literatura consultată. În acest scop, am selectat toate pasajele din prima parte a romanului unde am găsit referiri explicite sau implicite la starea mintală a

lui Benjy și am analizat mijloacele lingvistice folosite în aceste cazuri. Am aplicat o metodă similară și pentru analiza limbajului folosit de către Benjy: printr-o lectură atentă am selectat caracteristici lexicale și sintactice pertinente și am stabilit clasa figurilor de stil de analizat. Analiza cuprinde aspecte sintactice, cum ar fi structura propozițiilor sau timpurile verbale, fenomene lexicale ca tranzitivitatea verbelor sau sistemul pronominal, mijloace stilistice incluzând comparația, epitetul, sinestezia și personificarea, dar și aspecte formale ale narațiunii cum ar fi punctuația.

În același timp, pe baza evidențelor oferite de text, discutăm similitudinile și diferențele dintre naratorul Benjy și conceptul tradițional al nebunului din literatură așa cum a fost el descris de către Bahtin. Analiza noastră dezvăluie mijloacele prin care deficiența mintală a lui Benjy este reprezentată textual în prima parte a romanului și modul în care cititorul assemblează fragmentele portretului său din discursul altor personaje, dar și din deducțiile proprii, făcute pe baza limbajului naratorului. Constatăm astfel inadvertențe între pretinsa nebunie a lui Benjy și limbajul său, între narațiunea sa și aspectul său fizic, inadvertențe ce scot la iveală caracterul construit al personajului – o idee accentuată de critici mai recentți ai romanului, precum Mircea Mihăieș (2012), James Berger (2014) și Michael Bérubé (2016).

Capitolul IV investighează caracterul inaccesibil și fragmentar al monologului, aspecte frecvent discutate de critica literară în legătură cu narațiunea lui Benjy. Atribute textuale precum coerența și coeziunea sunt definite pe baza unor lucrări teoretice cum ar fi cartea

Cohesion in English (1976) a lui M.A.K. Halliday și R. Hasan, *Discourse Analysis* (1983) de Gillian Brown și George Yule, și *Routledge Dictionary of Language and Linguistics* (1996) editat de Hadumod Bussmann.

Relația de interdependență dintre povestire și discurs în textele narative literare este examinată pornind de la conceptele de *fabulă* și *sjuzhet* ale formaliştilor ruși. *Fabula* (povestirea, istoria) este definită ca ordinea cronologică a evenimentelor narate, ea relatează ce anume s-a întâmplat. *Sjuzhet* (discursul) este prezentarea acestei ordini în narațiune, modul în care povestirea este organizată (Brooks 1984: 13). Cititorul narațiunii lui Benjy se află într-o situație dificilă încercând să reconstruiască povestirea dintr-un discurs neliniar și fragmentat.

Analiza elementelor care asigură coeziunea narațiunii lui Benjy este precedată de determinarea numărului de fragmente și gruparea lor conform nivelurilor temporale cărora le aparțin. Întrucât există o literatură vastă legată de această problemă, nu am efectuat această parte a analizei încă o dată ci, în identificarea fragmentelor și asocierea lor nivelurilor temporale corespunzătoare am utilizat studiul lui George R. Stewart și Joseph M. Backus intitulat "Each in Its Ordered Place": Structure and Narrative in "Benjy's Section" (1958), care stabilește cronologia probabilă a evenimentelor. Adoptând diviziunea secțiunii lui Benjy în 106 fragmente (unități) și 13 niveluri temporale propusă de Stewart și Backus, am avut în vedere evidențierea unor elemente de coeziune textuală, oferind exemple de repetiții lexicale și sintactice, de dezvoltare a unor câmpuri semantice legate de subiecte

importante (de pildă moartea), sau de folosire coreferențială a pronumelor (anaforă, cataforă). În locul unui inventar al mijloacelor de coeziune folosite de autor în monologul lui Benjy, am preferat adoptarea unei perspective funcționale, acordând o atenție deosebită efectelor acestor mijloace asupra cititorului. În afară de elementele gramaticale și lexicale care asigură coeziunea enumerate mai sus, am examinat și o serie de indici vizuali, cum ar fi folosirea unor caractere tipografice diferite pentru a semnaliza tranziția dintre niveluri temporale. Procedura de analiză a constat din lectura atentă a fragmentelor și descrierea mijloacelor gramaticale, lexicale și vizuale folosite pentru semnalarea tranzițiilor temporale și pentru asigurarea coeziunii.

În partea a doua a aceluiași capitol am analizat mijloacele de coeziune care leagă fragmentele aparținând aceluiași niveluri temporale. În acest scop, am creat un document separat pentru fiecare nivel temporal în care am reunit toate fragmentele textuale legate de acel nivel și am analizat limbajul folosit în aceste fragmente. Intenția noastră a fost de a identifica subiectele și elementele lexicale (de exemplu numele proprii) care funcționează ca mijloace de coeziune. Stewart și Backus disting între treisprezece niveluri temporale și trei propoziții care nu pot fi alocate niciunui dintre acestea. Metoda de lucru a constat din parcurgerea fiecărui fragment pentru a găsi mijloacele lingvistice care îl ajută pe cititor să facă legătura între fragmente în timpul lecturii și să urmărească evenimentele petrecute în prezentul narativ. Am repetat această procedură pentru fiecare nivel temporal acolo unde numărul fragmentelor implicate a fost mai mare.

Nivelurile temporale mai puțin fragmentate (pentru care numărul fragmentelor este mai redus) au fost discutate împreună. Având în vedere discontinuitatea narațiunii, prezentul narativ fiind întrerupt frecvent de secvențe aparținând altor niveluri temporale, am căutat ca mijloacele de coeziune cele mai importante să fie elemente lexicale ca, de pildă, substantive proprii, substantive comune și verbe de acțiune.

Analiza noastră relevă faptul că din cele treisprezece serii de acțiuni mai lungi sau mai scurte, secvența narațiunii la timpul prezent legată de episodul în care Luster și Benjy cutreieră domeniul Compson în ziua de șapte aprilie 1928 se distinge ca o coloană vertebrală a narațiunii, de care se leagă, în mod metonimic, toate celelalte amintiri. Metonimia este principiul organizatoric care integrează amintirile în fluxul curent al evenimentelor. Metonimia implicată în schimbarea nivelurilor temporale poate fi spațială (un anumit loc în domeniul Compson evocă un eveniment din trecut care s-a întâmplat în acel loc), senzorială (o senzație perceptivă evocă o experiență similară din trecut), sau referențială (un anumit personaj sau un nume stârnește amintiri legate de același personaj sau de un alt personaj cu același nume).

Am analizat mijloacele de coeziune la trei niveluri diferite: la nivelul fragmentelor textuale (cum sunt fragmentele legate unul de celălalt în așa fel încât textul să creeze o impresie de oarecare coeziune), la nivelul celor treisprezece secvențe de evenimente relatate alternativ de narator și la nivelul întregii narațiuni.

La nivelul fragmentelor textuale am identificat o întreagă gamă de mijloace de coeziune, de la aspecte tipografice (cum ar fi folosirea alternativă a caracterelor romane și cursive) până la unități lexicale (de exemplu, numele proprii). Un indicator comun al textelor coerente, anafora, este și ea folosită, însă funcția sa este cu mult mai complexă decât cea de a asigura coeziunea locală. Uneori antecedentul (de exemplu „casa lui Versh”) și pronumele anaforic („ea”) sunt separate de niveluri temporale cu totul diferite deși au același referent. Astfel, anafora are o funcție dublă: pe de o parte ea asigură coerența locală (cele două fragmente creează aparența unui tot unitar), pe de altă parte, anafora ajută la crearea unor punți de legătură între două niveluri temporale diferite.

Același efect de coeziune este obținut prin folosirea verbelor active care se succed într-un mod logic. De exemplu, Benjy se agață de un cui la sfârșitul unui fragment ce ține de prezentul narațiunii, iar Caddy îl eliberează la începutul secvenței următoare, situată în trecut.

Deoarece fragmentele aparținând fiecăruia dintre cele treisprezece niveluri temporale sunt separate unul de celălalt prin secvențe asociate altor niveluri de timp, elementele care asigură coeziunea sunt și ele diferite față de cele discutate mai sus. Repetiția sau reformularea ultimei fraze sau propoziții dintr-un fragment la începutul unui fragment următor aparținând aceluiași nivel temporal operează în două moduri diferite. Pe de o parte îl ajută pe cititor să-și regăsească firul povestirii întrerupt cu câteva pagini mai devreme, pe de alta sugerează că

activitatea descrisă astfel este una constantă. De exemplu, dacă îl auzim pe Luster certându-l pe Benjy la sfârșitul unui fragment și făcând același lucru la începutul unui alt fragment, vom avea impresia că Luster acționează încontinuu, în timp ce noi citim despre alte evenimente.

Fraza recurentă “Caddy smelled like trees” [Caddy mirosea ca pomii.] (paginile 50, 51, 54, 58) și variantele ei “Caddy smelled like leaves” [Caddy mirosea ca frunzele.] (5), “Caddy smelled like trees and like when she says we were asleep” [Caddy mirosea ca pomii și ca atunci când spune că dormim.] (5), “Caddy smelled like trees in the rain” [Caddy mirosea ca pomii în ploaie.] (22), “She smelled like trees” [Mirosea ca pomii.] (51, 88) constituie un element major de asigurare a coeziunii, care operează asupra nivelurilor temporale, la nivelul întregii narațiuni. Această frază se repetă de zece ori pe tot parcursul monologului, fie în poziție intrafragmentală, sau intervenind între două fragmente consecutive. Leitmotivul scoate în evidență funcția textuală majoră a lui Caddy, personajul de care depinde coeziunea întregii narațiuni.

Contribuția noastră personală la dezvoltarea acestui capitol constă atât în identificarea mijloacelor de coeziune utilizate de către autor și interpretarea acestora din perspectiva criticii orientate spre receptor (Reader-response criticism), cât și în stabilirea categoriilor de conectori textuali. Cu ajutorul metodelor oferite de lingvistica textului și de gramatica funcțională sistemică, am încercat să identificăm mijloacele lingvistice care

asigură coerența și coeziunea narațiunii în ciuda aparenței sale ‚haotice’.

Capitolul V reprezintă analiza textuală a unui tipar comportamental ce reiese din monologul lui Benjy, mai exact tiparul dependenței de alcool. Punctul de plecare în efectuarea analizei îl constituie teoria sistemului familial din domeniul psihologiei, care descrie un comportament disfuncțional (de exemplu alcoolismul) ca fiind un alcătuit din rolurile îndeplinite de către membrii unei familii (Titelman 2003). Deoarece din perspectiva teoriei sistemului familial, alcoolismul implică o serie de comportamente în care conduita unui membru alcoolic al familiei îi afectează și pe ceilalți membri, care dezvoltă mecanisme defensive și simptome paralele, analiza acestei teme reprezintă o justificare convingătoare a unor comportamente manifestate în familia Compson.

În studiul său intitulat “Caddy and the Infinite Loop: The Dynamics of Alcoholism in *The Sound and the Fury*” (2008), Garry Storhoff discută problema alcoolismului cu referire la toate cele patru părți ale romanului, identificând câteva teme ce pot fi asociate alcoolismului. După o analiză a romanului *Zgomotul și furia* din perspectiva teoriei sistemului familial, autorul ajunge la concluzia că pe baza unor anumite modele de comportament și a manifestării evidente a unor anumite emoții, familia Compson poate fi considerată o familie alcoolică. Comportamente precum respectarea regulii tăcerii (gândurile deranjante sunt negate și reprimite, membrii familiei cu tulburări de comportament sunt reduși la tăcere), lupta ascunsă pentru putere și control dintre părinți și (dintre) copiii, transformarea unuia dintre copii

într-un părinte (pentru ca el sau ea să îngrijească familia în locul părinților adulți, așa cum face Caddy), rutine familiale rigide și sentimente exacerbate de vină și de rușine pot fi considerate simptome identificabile ale alcoolismului ca boală de familie. În ciuda efectelor dăunătoare ale acestor comportamente patologice asupra persoanelor, ele joacă un rol indispensabil în menținerea homeostazei familiale. In cuvintele lui Storhoff: “The Compson “dysfunctionality,” so often noted in criticism, in actuality ensures family stability and coherence.” [Disfuncționalitatea din familia Compson frecvent evocată de critici asigură, de fapt, stabilitatea și coerența familiei]. (2008: 113)

Deoarece analiza lui Storhoff vizează cele patru părți ale romanului, în timp ce analiza noastră se limitează la secțiunea lui Benjy, nu am putut prelua automat temele propuse de acesta. În plus, autorul discută problema alcoolismului la nivel conceptual, susținându-și afirmațiile cu exemple luate din diferite părți ale romanului, fără intenția de a efectua o analiză sistematică a reprezentărilor textuale ale comportamentelor asociabile cu alcoolismul. Analiza noastră preliminară a textului ne-a dus la următoarele concluzii. Pe de o parte, câteva dintre temele identificate de Storhoff nu pot fi demonstrate cu exemple luate din secțiunea lui Benjy. Pe de altă parte, în această secțiune apar câteva teme noi care merită o atenție sporită. Deosebit de utile în această direcție ne-au fost și lucrarea *Emotional Cutoff: Bowen Family Systems Theory Perspectives* de Peter Titelman (2003), precum și două cărți ale lui John Bradshaw despre aspectele psihologice ale alcoolismului: *Healing the*

Shame that Binds You (1988) și *The Family* (1996). Aceste surse ne-au ajutat să identificăm comportamentele care trădează prezența alcoolismului, pe baza cărora am stabilit materialul textual de analizat. Astfel, au fost luate în discuție următoarele comportamente și atitudini observabile în secțiunea lui Benjy: consumul de alcool, legea tăcerii, lupta pentru putere și control, violența, ipohondria, paranoia și rușinea.

Analizele noastre au inclus componente cantitative și calitative. Mai întâi, am identificat cuvinte și expresii cheie pentru temele selectate - de exemplu „rușine”, „a se rușina” pentru tema rușinii, sau „bolnav”, „boală” pentru tema ipohondriei. Apoi am căutat toate aparițiile acestor cuvinte și sintagme în text, reunindu-le într-un document separat împreună cu contextele în care au apărut. În fine, am parcurs din nou întreaga narațiune în căutarea acelor părți unde tema este abordată fără folosirea explicită a cuvintelor cheie și le-am adăugat și pe acestea la lista noastră.

Stadiul următor al analizei a constat din gruparea elementelor selectate conform anumitor criterii (de exemplu, cât de frecvent este menționată o anumită temă, cine o menționează, în ce context, care este intenția vorbitorului ș.a.m.d.). După aceea am examinat fiecare element printr-o lectură atentă pentru a dezvălui mesaje subiacente ce ar putea, altfel, trece neobservate. În această etapă, am fost deosebit de interesați de contextele în care apare tema, de cuvintele cu care este asociată, sau dacă apare o a doua voce (a naratorului ori a autorului) pe lângă vocea personajului, care să schimbe substanțial sensul

enunțului. În final, am estimat reacțiile conștiente și subconștiente ale cititorului la astfel de stimuli textuali.

Analiza noastră arată că una dintre tehnicile folosite pe parcursul narațiunii este selectarea momentelor prezentate astfel încât, de pildă, Unchiul Maury este surprins doar atunci când pune sticla la loc în dulap, dar niciodată atunci când o scoate. În felul acesta, este sugerat faptul că cititorului îi este permis să vadă un lucru ascuns și rușinos.

O altă tehnică narativă practică de Faulkner constă în transmiterea stării sufletești a naratorului către cititor prin crearea unor condiții textuale potrivite pentru a obține astfel de reacții. Această procedură este demonstrată în partea în care Benjy relatează beția sa din ziua nunții lui Caddy. Prin expunerea cititorului la confuzia creată de relatarea haotică a evenimentelor fără a-l informa de ce Benjy trece printr-o astfel de experiență tulburătoare, autorul îl obligă, de fapt, pe cititor să resimtă starea de confuzie a naratorului.

Capitolul VI aduce în prim plan reprezentarea textuală a comportamentului individual, mai precis felul în care personajele sunt definite de limbajul și comportamentul lor, dar și prin descrierile făcute de către narator. În organizarea materialului din acest capitol am avut în vedere clasificarea mijloacelor de caracterizare ale personajelor din opere literare propusă de Jonathan Culpeper în cartea sa *Language and Characterization: People in Plays and Other Texts* (2014) și de Jonathan Culpeper și Carolina Fernandez-Quintanilla în studiul “Fictional Characterization” (2017), care oferă o prezentare generală utilă a celor mai importante mijloace de caracterizare

folosite în operele literare. Jonathan Culpeper face distincția între trei tipuri de indici textuali de caracterizare: indicii expliți, impliți și auctoriali.

În opinia lui Culpeper, indicii expliți constau din cazuri de prezentare personală (naratorul sau personajul spune ceva despre sine), sau din prezentarea unui alt personaj (naratorul sau personajul spune ceva despre altcineva) (2014: 167). În analiza noastră discutăm două mijloace de caracterizare explicită folosite în secțiunea lui Benjy. Unul dintre acestea este descrierea fizică, modul în care aspectul fizic al personajului este prezentat de către narator. Un alt mod de caracterizare constă din ceea ce poate fi numit „emotion talk” [limbajul emoțional] (Bednarek 2008), limbaj care exprimă emoțiile naratorului sau ale personajului în legătură cu prezentul, trecutul sau viitorul. Toate cazurile de descrieri și de limbaj emoțional din narațiunea lui Benjy sunt reunite și examinate pentru a dezvălui modul în care aceste mijloace sunt folosite pe de o parte pentru caracterizare, pe de altă parte pentru a reliefa maniera proprie de percepție a lui Benjy naratorul.

Indicii impliți necesită o implicare mai mare din partea cititorilor, deoarece în aceste cazuri ei trebuie să interpreteze comportamentul (inclusiv verbal al) personajului și să deducă trăsăturile de personalitate aferente (Culpeper 2014: 167). Există câteva caracteristici lingvistice ale narațiunii pe care cititorul se poate baza pentru a estima atitudinea naratorului și a personajelor unul față de altul, dintre care dorim să evidențiem trei: modul de folosire a sistemului pronominal, forța ilocuționară a enunțurilor formulate de diferite personaje și structura dialogurilor.

În legătură cu prima caracteristică, în acest capitol discutăm modul de folosire a pronumelui personal la persoana I plural *noi*, deoarece considerăm că acest aspect demonstrează cel mai bine care sunt personajele cu care se asociază naratorul. Datorită perspectivei narative la persoana I, cititorul este sensibilizat cu privire la folosirea pronumelui *noi* de către narator pentru a percepe corect atitudinea acestuia și eventualele schimbări de atitudine față de celelalte personaje.

Analiza noastră cu privire la forța ilocuționară a enunțurilor pe care alte personaje le formulează la adresa lui Benjy implică componente cantitative și calitative. Indicatorul cantitativ al enunțurilor adresate naratorului poate fi ușor calculat prin stabilirea numărului precis al enunțurilor formulate de diferite personaje și păstrarea unei stricte evidențe a acestora. Deși un astfel de indicator este util în evaluarea frecvenței interacțiunilor verbale inițiate de diferite personaje (care, la rândul lor, atestă importanța persoanei respective în viața naratorului), el nu dezvăluie însă calitatea acestei relații.

În analiza calitativă a interacțiunilor verbale dintre narator și celelalte personaje, am recurs la teoria actelor de vorbire a lui John R. Searle, în special la acea parte a teoriei sale care discută forța ilocuționară a actelor verbale și taxonomia acestora, așa cum apar ele în lucrarea “A Classification of Illocutionary Acts” (1976). În analiza noastră am grupat actele verbale ale personajelor conform acestei taxonomii, și am interpretat rezultatele, dobândind astfel o viziune mai clară asupra calității relațiilor dintre narator și celelalte personaje.

Ultima parte a capitolului prezintă analiza a cinci dialoguri reproduse în narațiunea lui Benjy. Mulți critici literari subliniază rolul important jucat de dialoguri în caracterizarea personajelor în această parte a romanului (e.g. André Bleikasten 1990, Peter Swiggart 1962, James Mellard 1980). Sperăm ca prin examinarea acestor dialoguri să putem verifica dacă analizele personajelor efectuate de către criticii literari sunt confirmate de analiza lingvistică, și dacă există elemente neglijate până acum care ar putea îmbogăți interpretarea romanului.

Analiza dialogurilor selectate constă din aplicarea consecutivă a două metode de analiză a conversației. Una dintre ele este modelul propus de Deirdre Burton, descris în articolul “Conversation Pieces” (1982), care reprezintă o adaptare a metodei analizei conversației la particularitățile dialogurilor din ficțiunea literară. Potrivit acestui model, conversațiile din operele literare (la fel ca și conversațiile din viața reală) sunt structurate în mod ierarhic, fiind construite din unități numite schimburi de replici, care, la rândul lor, sunt compuse din unități mai mici numite mișcări, unitățile cele mai mici fiind actele. Distribuția a două mișcări conversaționale identificate de Burton, și anume sprijinul și provocarea, pot arăta foarte clar atât relațiile de putere existente între interlocutori, cât și nivelul de ostilitate/ amiabilitate între părți. Mișcările de inițiere a conversației, la rândul lor, indică și ele relațiile de putere.

Pentru a obține o imagine cât mai nuanțată asupra relațiilor dintre personaje, o imagine care să evidențieze, pe lângă relațiile de putere și strategiile de stăpânire a situațiilor conversaționale, trebuie să luăm în calcul

modele de analiză care includ elemente motivaționale în afara celor ce țin de convențiile conversației. Într-un articol intitulat “Conversation and Behaviour Games in the Pragmatics of Dialogue” (1993) Gabriela Airenti, Bruno G. Bara și Marco Colombetti promovează un concept nou de interacțiune verbală. Conform acestui model, comunicarea umană rezultă din interacțiunea dintre două tipuri de jocuri: un joc intern, motivațional, numit joc comportamental, și unul exterior, lingvistic, numit joc conversațional. În interpretarea actelor verbale, criticul trebuie să ia în calcul ambele jocuri pentru a putea recunoaște mesajul avut în vedere într-o formă autentică. Dimensiunea nouă a sensului dedusă din jocul comportamental al interlocutorilor este o contribuție importantă la modelul de analiză a dialogului propus de Burton, care se axează mai mult asupra nivelului de suprafață (sensul literal) al actelor verbale.

În analiza celor cinci dialoguri selectate din narațiunea lui Benjy, folosim metodele descrise mai sus. Mai întâi, identificăm unitățile conversaționale la diferite niveluri, și anume schimburi de replici, mișcări și acte, conform taxonomiei lui Burton pentru a vedea ce anume sugerează structura conversațiilor în legătură cu relațiile de forță dintre interlocutori. Acest demers este urmat de încercarea de a descifra jocurile comportamentale ale interlocutorilor în timpul conversațiilor.

După cum reiese din analiza celor câteva dialoguri, interacțiunea dintre personaje este foarte rar directă, în general ea fiind calculată, inițiată și susținută cu intenția de a manipula. De fapt, acest comportament este perfect consecvent cu atitudinea personajelor față de narator – o

temă discutată și în cel de-al treilea capitol. Naratorul este folosit de către celelalte personaje în scopul de a profita de starea lui nefericită pentru a-și atinge propriile țeluri și a-și justifica actele. Doamna Compson încearcă să mențină imaginea de copilăș a lui Benjy ca să poată evita confruntarea cu situația reală, Luster recurge la ajutorul său pentru a-i manipula pe alții, Quentin îl folosește pentru a-și vehicula frustrările și furia, în timp ce pentru Jason Benjy reprezintă un pretext pentru reprimarea revoltei lui Quentin.

Interacțiunile verbale ale personajelor sunt caracterizate de aceeași duplicitate: motivațiile ascunse ale vorbitorilor se manifestă în jocurile comportamentale asumate în timpul conversației și aceste jocuri sunt foarte diferite de aparentele subiecte de discuție. Personajele sunt foarte pricepute în a-și juca rolul în conversație pentru a-și atinge scopul personal care constă în obținerea satisfacției din jocul comportamental favorit (de exemplu, auto-compasiunea Doamnei Compson, jocul Unchiului Maury pentru a-și satisface dependența de alcool sau jocul de putere al lui Jason). În afara conversației extinse, strategia suprimării subiectelor delicate este și ea frecvent folosită de către personaje ori de câte ori ele refuză tacit să înfrunte problemele ivite în familie.

Toate aceste analize lingvistice și psihologice ne-au ajutat să identificăm mijloacele de caracterizare ale personajelor și să înțelegem mai bine cum anume funcționează ele pe parcursul desfășurării monologului lui Benjy.

Investigația textuală a universului lui Benjy în secțiunea în care acesta este narator a scos la iveală o narațiune construită cu grijă, special concepută pentru a apela la cunoștințele intuitive ale cititorului privind psihicul și comportamentul uman. Alegând un narator cu deficiență mintală al cărui intelect este imun la orice tendințe de autojustificare și al cărui limbaj și-a păstrat spontaneitatea și sinceritatea copilărească, Faulkner și-a găsit un mijloc de a prezenta personajele romanului și viața lor printr-o narațiune care mai mult sugerează decât descrie. Textele literare create prin mijloace lingvistice atât de simple exploatează la maxim potențialul de semnificație al acestor resurse limitate.

În ultimă instanță, în teza de față am dorit (și, sperăm reușit) să argumentăm că diferitele caracteristici ale narațiunii lui Benjy (de exemplu, folosirea neobișnuită a timpurilor verbale și a semnelor de punctuație, sau incoerența aparentă) nu sunt pur și simplu dovezi ale deficienței mintale a naratorului, așa cum sunt de multe ori considerate de către criticii literari. Aceste caracteristici pot fi interpretate și ca mijloace lingvistice purtătoare de semnificații, care joacă un rol important în constituirea sensului global al textului. Sperăm, totodată, să fi reușit a demonstra faptul că abordările interdisciplinare ale analizei literare, care încorporează elemente și metode luate din domeniile lingvisticii, sociolingvisticii, psiholingvisticii, pragmaticii și psihologiei pot fi aplicate cu succes în analiza textelor

literare dificile, cum este secțiunea lui Benjy din romanul
Zgomotul și furia.

Referințe bibliografice

- Airenti, Gabriela, Bruno G. Bara and Marco Colombetti (1993) "Conversation and Behaviour Games in the Pragmatics of Dialogue" *Cognitive Science*. 17: 197-256.
- Alba-Juez, Laura (2009) *Perspectives on Discourse Analysis: Theory and Practice*. Cambridge Scholars Publishing.
- Alexandrescu, Sorin (1969) *William Faulkner*. București: Editura pentru Literatură Universală.
- Austin, J.L. (1962) *How to Do Things with Words*. London: Cambridge University Press.
- Bakhtin, M. M. (1981) "Forms of Time and Chronotope in the novel" In: Holquist, Michael (ed.) *The Dialogic Imagination: Four Essays by M.M. Bakhtin*. Austin and London: University of Texas Press. pp. 84-258.
- Bakhtin, M. M. (1981) "Discourse in the novel" In: Holquist, Michael (ed.) *The Dialogic Imagination: Four Essays by M.M. Bakhtin*. Austin and London: University of Texas Press. pp. 259-422.
- Bassett, John (ed.) (1972) *William Faulkner: An Annotated Checklist of Criticism*. New York: David Lewis.
- Bassett, John (1975) *William Faulkner: The Critical Heritage*. London and New York: Routledge.
- Bassett, John E. (2009) *William Faulkner: An Annotated Bibliography of Criticism since 1988*. Maryland, Toronto, Plymouth, UK: The Scarecrow Press Inc.

- Beck, Warren (1976) *Faulkner*. The University of Wisconsin Press.
- Bednarek, Monika (2008) *Emotion Talk across Corpora*. Houndmills and New York: Palgrave Macmillan
- Berger, James (2014) *The Disarticulate. Language, Disability, and the Narratives of Modernity*. New York and London: New York University Press.
- Bérubé, Michael (2016) *The Secret Life of Stories*. New York and London: New York University Press.
- Bettelheim, Bruno (1967) *The Empty Fortress: Infantile Autism and the Birth of the Self*. New York: The Free Press.
- Bleich, David (1978) *Subjective Criticism*. Baltimore and London: The Johns Hopkins University Press.
- Bleikasten, André (1989) "Faulkner and the Paradoxes of Description" In: Hönnighausen, Lothar (ed.) *Faulkner's Discourse: An International Symposium*. Tübingen: Max Niemeyer Verlag. pp.170-83.
- Bleikasten, André (1990) *The Ink of Melancholy*. Bloomington and Indianapolis: Indiana University Press.
- Blotner, Joseph (1974) *Faulkner: A Biography*. New York: Random House.
- Blotner, Joseph (1977) *Selected Letters of William Faulkner*. New York: Random House.
- Bockting, Ineke (1995) *Character and Personality in the Novels of William Faulkner: A Study in Psycholinguistics*. Lanham, New York, London: University Press of America Inc.

- Bowen, Murray (1978) *Family Therapy in Clinical Practice*. New York and London: Jason Aronson.
- Bowling, Lawrence Edward (1948) "Faulkner: Technique of *The Sound and the Fury*" *The Kenyon Review*. Vol. 10. no. 4: 552-66. Kenyon College. Retrieved July 10 2015 from <http://www.jstor.org/stable/4332979>
- Bowling, Lawrence Edward. (1958) "Faulkner and the Theme of Innocence" *The Kenyon Review*. Vol. 20. no. 3: 467. Retrieved July 10 2015 from <http://www.jstor.org/stable/4333892>
- Bradshaw, John (1988) *Healing the Shame that Binds You*. Deerfield Beach, Florida: Heath Communications
- Bradshaw, John (1996) *The Family*. Deerfield Beach, Florida: Heath Communications
- Brodsky, Louis Daniel and Robert W. Hamblin (eds.) (1984) *Faulkner: A Comprehensive Guide to the Brodsky Collection. Volume II: The Letters*. Jackson: University Press of Mississippi.
- Brooks, Cleanth (1952) "Primitivism in *The Sound and the Fury*" In: Downer, Alan Seymour (ed.) (1954) *English Institute Essays 1952*. New York: Columbia University Press: 5-28.
- Brooks, Cleanth (1991) *William Faulkner: The Yoknapatawpha County*. Louisiana State University Press.
- Brooks, Peter (1984) *Reading for the Plot*. Oxford: Clarendon Press.

- Brown, Gillian and George Yule (1983) *Discourse Analysis*. Cambridge University Press.
- Burton, Deirdre (1982) "Conversation Pieces" In: Carter, Ronald and Deirdre Burton (eds.) *Literary Text and Language Study*. London: Edward Arnold.
- Burton, Stacy (1995) "Benjy, Narrativity, and the Coherence of Compson History" *Cardozo Studies in Law and Literature*. Vol. 7. no. 2: 207-28. Taylor & Francis, Ltd. Retrieved July 10 2015 from <http://www.jstor.org/stable/743521>
- Burton, Stacy (2001) "Rereading Faulkner: Authority, Criticism, and *The Sound and the Fury*" *Modern Philology*. Vol. 98. no. 4: 604- 28. Retrieved July 10 2015 from <http://www.jstor.org/stable/439123>
- Bussmann, Hadumod (1996) *Routledge Dictionary of Language and Linguistics*. London: Routledge.
- Carter, Ronald and Paul Simpson (eds.) (2005) *Language, Discourse and Literature: An Introductory Reader in Discourse Stylistics*. London and New York: Routledge.
- Cecil, Moffitt L. (1970) "A Rhetoric for Benjy" *The Southern Literary Journal*. Vol. 3. no. 1: 32-46. Retrieved July 10 2015 from <http://www.jstor.org/stable/20077397>
- Clarke, Deborah (2004) "William Faulkner and Henry Ford: Cars, Men, Bodies, and History as

- Bunk” In: Urgo, Joseph R. and Ann J. Abadie (eds.) *Faulkner and His Contemporaries*. University Press of Mississippi.
- Collins, Carvel (1968) “Christian and Freudian Structures” In: Cowan, Michael H. (ed.) *Twentieth Century Interpretations of The Sound and the Fury: A Collection of Critical Essays*. Englewood Cliffs, N. J.: Prentice-Hall, Inc. pp. 71-4.
- Cristea, Valeriu (1971) “William Faulkner. Zgomotul și furia” *România literară* Vol. 4. no. 43: 13.
- Culler, Jonathan (1975) *Structuralist Poetics: Structuralism, Linguistics, and the Study of Literature*. Ithaca: Cornell University Press.
- Culler, Jonathan (1980) “Prolegomena to a theory of reading” In: Suleiman, Susan R. and Inge Crosman (eds.) *The Reader in the Text: Essays on Audience and Interpretation*. Princeton N.J. and Guilford, Surrey: Princeton University Press.
- Culpeper, Jonathan (2014) *Language and Characterization: People in Plays and Other Texts*. London and New York: Routledge.
- Culpeper, Jonathan and Carolina Fernandez-Quintanilla (2017) “Fictional Characterization” In: Miriam A. Locher and Andreas H. Jucker (eds.) *Pragmatics of Fiction*. Berlin: De Gruyter. Retrieved February 10 2017 from http://www.academia.edu/23318801/4._Fictional_characterisation

- De Beaugrand, Robert-Alain and Wolfgang Ullrich Dressler (1981) *Introduction to Text Linguistics*. London, New York: Longman.
- Eagleton, Terry (1983) *Literary Theory: An Introduction*. Oxford: Blackwell.
- Emerson, O. B. (1984) *Faulkner's Early Literary Reputation in America*. Michigan: UMI Research Press.
- Erikson, Erik (1959) *Identity and the Life Cycle*. New York: International Universities Press.
- Fargnoli, A. Nicholas; Michael Golay and Robert W. Hamblin (eds.) (2008) *William Faulkner: A Literary Reference to His Life and Work*. New York: Facts On File, Inc.
- Faulkner, William (1950) *Collected Stories*. New York: Random House.
- Faulkner, William (1955) *Go Down, Moses*. New York: Modern Library.
- Fish, Stanley (1980) *Is There a Text in This Class? The Authority of Interpretive Communities*. Cambridge, Mass: Harvard University Press.
- Fish, Stanley E. (1981) "Why no one's afraid of Wolfgang Iser?" *Diacritics*. 11: 2-13.
- Fowler, Roger (1971) *The Languages of Literature: Some Linguistic Contributions to Criticism*. London: Routledge & Kegan Paul.
- Fowler, Roger (1977) *Linguistics and the Novel*. London and New York: Methuen.
- Fowler, Roger (1986) *Linguistic Criticism*. Oxford and New York: Oxford University Press.
- Freud, Sigmund (1983) "Creative Writing and

- Daydreaming” In: Kurzweil, Edith and Phillips, William (eds.) *Literature and Psychoanalysis*. New York: Columbia University Press: 24 -8.
- Freud, Sigmund (1983) “The Interpretation of Dreams” In: Kurzweil, Edith and Phillips, William (eds.) *Literature and Psychoanalysis*. New York: Columbia University Press: 29-33.
- Freund Elizabeth (1987) *The Return of the Reader: Reader Response Criticism*. London & New York: Methuen.
- Gee, James Paul and Michael Handford (eds.) (2012) *The Routledge Handbook of Discourse Analysis*. Routledge. New York.
- Geismar, Maxwell (1942) *Writers in Crisis: The American Novel. 1925-1940*. Boston: Houghton Mifflin Company.
- Gibbons, Tom (1979) *Literature and Awareness*. Melbourne: Edward Arnold.
- Goci, Aureliu (1971) “W. Faulkner: Zgomotul și furia. Recenzie” *Amfiteatru*. Vol. 6. no. 5: 2.
- Grice, Paul (1975) “Logic and Conversation” *Syntax and Semantics*. Vol. 3. Speech Acts. ed. by Peter Cole and Jerry I. Morgan. New York: Academic Press: 41-58.
- Gwynn, Frederick L. and Joseph L. Blotner (1959) *Faulkner in the University*. Charlottesville, Virginia: The University of Virginia Press.
- Hahn, Stephen and Arthur F. Kinney (eds.) (1996) *Approaches to Teaching Faulkner’s “The Sound and the Fury”* New York: The Modern Language Association of America.

- Halliday, M.A.K. and Hasan, R. (1976) *Cohesion in English*. London: Longman.
- Halliday, M.A.K. (2004) *Halliday's Introduction to Functional Grammar*. London and New York: Routledge.
- Hanamsagar, Richa (2015) "Sex differences in neurodevelopmental and neurodegenerative disorders: A largely ignored aspect of research" *Curr Neurobio* 2015 6 (1): 15-6.
Retrieved March 26 2016 from <https://www.omicsonline.org/open-access/sex-differences-in-neurodevelopmental-and-neurodegenerative-disorders-alargely-ignored-aspect-of-research-.pdf>
- Haycock, Dean A. (2016) *Characters on the Coach: Exploring Psychology through Literature and Film*. Greenwood. Santa Barbara, California, Denver, Colorado.
- Hayhoe, George F. (1975) "William Faulkner's *Flags in the Dust*" *Mississippi Quarterly*. Summer, 1975. pp. 157-74. In: Cox, Leland H. (ed.) (1982) *William Faulkner: Critical Collection*. Detroit: Gale Research Co., p. 160.
- Herman, David, Manfred Jahn, Marie-Laure Ryan (eds.) (2005) *Routledge Encyclopedia of Narrative Theory*. London: Routledge.
- Hoffman, Frederick J. and Olga W. Vickery (eds.) (1954) *William Faulkner: Two Decades of Criticism*. Michigan State College Press.
- Hoffman, Frederick J. (1961) *William Faulkner*. New Heaven: College and Univ. Press.
- Holland, Norman N. (1968) *The Dynamics of Literary*

- Response*. New York: Oxford University Press.
- Holland, Norman N. (1975) *Poems in Persons*. New York: W. W. Norton.
- Howe, Irving (1975) *William Faulkner: A Critical Study*. (Third edition, First edition in 1952), Chicago and London: The University of Chicago Press.
- Humphrey, Robert (1954) *Stream of Consciousness in the Modern Novel*. Berkeley, Los Angeles, London: University of California Press.
- Ingarden, Roman (1973) *The Literary Work of Art*. Northwestern University Press.
- Inge, M. Thomas (ed.) (1995) *William Faulkner: The Contemporary Reviews*. Cambridge University Press.
- Iser, Wolfgang (1974) *The Implied Reader: Patterns of Communication in Prose Fiction from Bunyan to Beckett*. Baltimore: Johns Hopkins University Press.
- Iser, Wolfgang (1978) *The Act of Reading: A Theory of Aesthetic Response*. London and Henley: Routledge & Kegan Paul
- Ivasiuc, Alexandru (1966) "Destin și caracter în opera lui Faulkner" *Viața românească*. Vol. 19. no. 5: 130-40.
- Ivănescu, Mircea (1969) "Dostoievski și Faulkner" *Secolul 20*. no. 4: 209-12.
- Jaen, Isabel and Simon, Julien Jacques (eds.) (2012) *Cognitive Literary Studies*. Austin: University of Texas.

- Jauss, Hans Robert and Elisabeth Benzinger (1970) "Literary History as a Challenge to Literary Theory" *New Literary History*. Vol. 2. no. 1: 7-37. Retrieved May 17 2016 from <http://www.jstor.org/stable/468585>
- Jauss, Hans Robert (1982) *Toward an Aesthetic of Reception*. Minneapolis: University of Minnesota Press.
- Jeffries, Lesley (2010) *Critical Stylistics*. Palgrave Macmillan.
- Jelliffe, Robert A. (1956) *Faulkner at Nagano*. Tokyo Kenkyusha Ltd.
- Kaluža, Irena (1970) *The Functioning of Sentence Structure in the Stream-of-Consciousness Technique of William Faulkner's "The Sound and the Fury"* The Folcroft Press Inc.
- Kartiganer, Donald M. (1970) "The Sound and the Fury and Faulkner's Quest for Form" *ELH*. Vol. 37. no. 4: 633-9. Retrieved July 10 2015 from <http://www.jstor.org/stable/2872385>
- Kartiganer, Donald M. (1979) *The Fragile Thread: The Meaning of Form in Faulkner's Novels*. Amherst: The University of Massachusetts Press.
- Kinney, Arthur (1971) *Faulkner's Narrative Poetics: Style as Vision*. Amherst: University of Massachusetts Press.
- Klapp, Orrin E. (1949) "The Fool as a Social Type" *American Journal of Sociology*. Vol. 55. no. 2: 157-62. University of Chicago Press. Retrieved Sept 13 2016 from <http://www.jstor.org/stable/2770893>

- Leverage, Paula, Howard Mancing, Richard Schweickert, and Jennifer Marston William (2011) *Theory of Mind and Literature*. West Lafayette, Indiana: Purdue University Press.
- Lichtenstein, Heinz. (1961) "Identity and sexuality: A study of their interrelationship in man" *Journal of the American Psychoanalytic Association*. no. 9: 179-260.
- Lichtenstein, Heinz. (1965) "Toward a Metapsychological Definition of the Concept of Self" *International Journal of Psychoanalytic Association*. no. 46: 117-228.
- Loftis, Sonya Freeman (2015) *Imagining Autism*. Indiana University Press.
- Longley, John Lewis Jr. (1957) *The Tragic Mask*. Chapel Hill: Univ. of H. Carolina Press.
- Malcolm, Karen (1991) "Prose Dialogue and Discourse" In: Ventola, Eija (ed.) *Approaches to the Analysis of Literary Discourse*. Abo: Abo Academy Press.
- Martin, Robert A. (1999) "The Words of *The Sound and the Fury*" *The Southern Literary Journal*. Vol. 32. no. 1: 45-56. University of North Carolina Press.
Retrieved July 10 2015 from <http://www.jstor.org/stable/20078252>
- McHaney, Thomas L. (ed.) (1985) *Faulkner Studies in Japan*. Compiled by Kenzaburo Ohashi & Kiyoyuki Ono. Athens: The University of Georgia Press.

- McLaughlin, Sara (1987) "Faulkner's Faux Pas: Referring to Benjamin Compson as an Idiot" *Literature and Psychology* 33.2: 34-40.
Retrieved from: *The Sound and the Fury*: a Hypertext Edition. Ed. Stoicheff, Muri, Deshayé, et al.
<http://drc.usask.ca/projects/faulkner/main/index.html>
- Meindl, Dieter (1989) "Some Epistemological and Esthetic Implications of William Faulkner's Discourse" In: Hönnighausen, Lothar (ed.) *Faulkner's Discourse: An International Symposium*. Tübingen: Max Niemeyer Verlag: 149-58.
- Mellard, James M. (1980) *The Exploded Form: The Modernist Novel in America*. Urbana, Chicago, London: University of Illinois Press.
- Meriwether, James B. (1968) *Lion in the Garden: Interviews with William Faulkner. 1926-1962*. New York: Random House.
- Meriwether, James B. (1970) *The Merrill Studies in The Sound and the Fury*. Columbus, Ohio: Charles E. Merrill Publishing Company. A Bell & Howell Company.
- Mey, Jacob L. (1999) *When Voices Clash: A Study in Literary Pragmatics*. Berlin, New York: Mouton de Gruyter.
- Mihăieș, Mircea (2012) *Ce rămâne. William Faulkner și misterele ținutului Yoknapatawpha*. Iași: Editura Polirom.
- Minter, David (ed.) (1987) *William Faulkner: The Sound and the Fury*. New York. London:

- W.W. Norton & Company.
- Mitchell, David T. and Sharon L. Snyder (2008) *Narrative Prosthesis: Disability and the Dependencies of Discourse*. The University of Michigan Press.
- Murray, Stuart (2008) *Representing Autism: Culture, Narrative, Fascination*. Liverpool University Press.
- Polk, Noel and Kenneth L. Privratsky (eds.) (1980) *The Sound and the Fury: A Concordance to the Novel*. The Faulkner Concordance Advisory Board. University Microfilms International.
- Polk, Noel (ed.) (1993) *New Essays on The Sound and the Fury*. Cambridge University Press.
- Prince, Gerald (1982) *Narratology: The Form and Functioning of Narrative*. Berlin, New York, Amsterdam: Mouton Publishers.
- Reeves, George McMillan (ed.) (1971) *Essays by Maurice Edgar Coindreau*. Columbia: University of South Carolina Press.
- Read, Rupert (2003) "Literature as Philosophy of Psychopathology: Faulkner as Wittgensteinian" *Philosophy, Psychiatry, and Psychology* 10 (2): 115-24. Johns Hopkins University Press.
- Read, Rupert (2007) *Applying Wittgenstein*. New York, London: Continuum International Publishing Group.
- Roggenbuck, Ted (2005) "The way he looked said hush": Benjy's mental atrophy in *The Sound and the Fury*" *Mississippi Quarterly*. Vol. 58: 581-93.

- The Free Library*. (2014) Retrieved Jan 03 2017 from
<https://www.thefreelibrary.com/%22The+way+he+looked+said+hush%22%3a+Benjy%27s+mental+atrophy+in+The+Sound...-a0159392154>
- Ross, Stephen M. and Noel Polk (1996) *Reading Faulkner: The Sound and the Fury*. Jackson: University Press of Mississippi.
- Samway, Patrick S.J., and Gentry Silver (2010) "In 'The Sound and the Fury', Benjy Compson is Most Likely Autistic" *The Faulkner Journal of Japan* 12: 1-35.
 Retrieved March 20 2016 from
http://www.faulknerjapan.com/journal/no12/pdf/EJNo12_Samway_Silver.pdf
- Sava, Ioan (2004) *Narrative Techniques in William Faulkner's Work*. Bacău: Editura Egal.
- Schegloff, Emanuel A. and Harvey Sacks (1973) "Opening Up Closings" *Semiotica*. Vol. VIII. no.4: 289-327.
- Schiffrin, Deborah (1994) *Approaches to Discourse*. Oxford: Basil Blackwell
- Scott, Evelyn (1929) *On William Faulkner's The Sound and the Fury*. New York: Jonathan Cape and Harrison Smith.
- Searle, J.R. (1969) *Speech Acts*. London: Cambridge University Press.
- Searle, John R. (1976) "A Classification of Illocutionary Acts" *Language in Society*. Vol. 5. no. 1: 1-23. Retrieved 14 December 2014 from
<http://www.jstor.org/stable/4166848>

- Short, Mick (2005) "Discourse Analysis and the Analysis of Drama" In: Carter, Ronald and Paul Simpson *Language, Discourse and Literature: An Introductory Reader in Discourse Stylistics*. London and New York: Routledge. pp. 137-59.
- Sinclair, J. McH. and R. M. Coulthard (1975) *Towards an Analysis of Discourse*. London: Oxford University Press.
- Slatoff, Walter J. (1960) *Quest for Failure: A Study of William Faulkner*. Ithaca, New York: Cornell University Press.
- Sowder, William J. (1991) *Existential – Phenomenological Readings on Faulkner*. UCA Press.
- Stanciu, Virgil (1971) "William Faulkner: Zgomotul și furia" *Steaua*. Vol. 25 no. 7: 32-3.
- Stewart, George R.; Backus, Joseph M. (1958) "'Each in Its Ordered Place': Structure and Narrative in 'Benjy's Section' of The Sound and the Fury", *American Literature*. Vol. 29, no. 4 (Jan., 1958), pp. 440-56. Retrieved July 13 2015 from <http://www.jstor.org/stable/2922372>
- Stoenescu, Ștefan (1997) "Dincolo de patimă și mînie" Postfață *Zgomotul și furia*. București: Editura Univers. pp. 263-94.
- Storhoff, Garry (2008) "Caddy and the Infinite Loop: The Dynamics of Alcoholism in *The Sound and the Fury*" In: Harold Bloom (ed.) *William Faulkner's The Sound and the Fury*. New Edition. New York: Bloom's Literary Criticism. pp. 111-30.

- Swiggart, Peter (1962) *The Art of Faulkner's Novels*.
Austin: University of Texas Press.
- Thompson, Lawrence (1963) *William Faulkner: An Introduction and Interpretation*. New York: Barnes & Noble Inc.
- Tilley, Winthrop (1955) "The Idiot Boy in Mississippi: Faulkner's *The Sound and the Fury*" *American Journal of Mental Deficiency*. no. 59: 374-7.
- Titelman, Peter, (ed.) (2003) *Emotional Cutoff: Bowen Family Systems Theory Perspectives*. New York, London, Oxford: The Haworth Clinical Practice Press.
- Toolan, Michael (2005) "Analysing Conversation in Fiction: an Example from Joyce's *Portrait*" In: Carter, Ronald and Paul Simpson: *Language, Discourse and Literature: An Introductory Reader in Discourse Stylistics*. London and New York: Routledge. pp. 193-204.
- Van Peer, Willie (ed.) (1988) *The Taming of the Text: Explorations in Language, Literature and Culture*. London and New York: Routledge.
- Vickery, Olga W. (1954/1987) "The Sound and the Fury: A Study in Perspective" In: Minter, David (ed.) *William Faulkner: The Sound and the Fury*. New York. London: W.W. Norton & Company. pp. 293-311.
- Vickery, Olga W. (1964) *The Novels of William Faulkner: a Critical Interpretation*. Louisiana State University Press

- Volpe, Edmund. L. (1964) *A Reader's Guide to William Faulkner*. New York: The Noonday Press.
- Weber, Jean Jacques (1992) *Critical Analysis of Fiction: Essays in Discourse Stylistics*. Amsterdam-Atlanta, GA: Rodopi.
- Wright, Elisabeth (1984) *Psychoanalytic Criticism: Theory in Practice*. London and New York: Methuen.

Webliography

- [1] <http://www.bookblog.ro/literatura-contemporana/zgomotul-si-furia/>
- [2] <http://www.isuciu.ro/2009/09/zgomotul-si-furia-de-william-faulkner.html>
- [3] <https://cesafaciintimpulliber.blogspot.ro/2011/10/william-faulkner-zgomotul-si-furia.html>
- [4] <http://www.catavincii.ro/cartea-zilei-zgomotul-si-furia/>
- [5] <http://www.ghenea.ro/2007/10/15/zgomotul-si-furia-de-william-faulkner/>
- [6] <http://citestealtfel.ro/gandeste-altfel/carte/william-faulkner-zgomotul-si-furia>